

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3217203645
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3217203645.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: V., proti žalovanej: I., o zaplatenie 37.945,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 13. februára 2020, č. k. 3C/13/2018-256, v znení opravného uznesenia zo dňa 30. novembra 2020, č.k. 3C/13/2018-290, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v spojitosti s opravným uznesením **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom v spojitosti s opravným uznesením, súd prvej inštancie rozhodol výrokom I. tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 37.945,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 37.945,- eur od 06.09.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom II. priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou po pripustení jej rozšírenia domáhal zaplatenia sumy 37.945,- eur s príslušenstvom a náhrady trov konania dôvodiac tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2015 bola na neho postúpená pohľadávka D. C. voči P. E. ako dlžníkovi vo výške 75.000,- eur, ktorá vznikla z titulu poskytnutej pôžičky, ktorý celý záväzok bol zabezpečený ručením žalovanou. V zmysle článku III. dodatku č. 3 zmluvy o pôžičke zo dňa 13.02.2017 bol deň splatnosti pôžičky určený na 05.09.2016. Žalobca listom zo dňa 24.10.2017 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy, pretože dlžník P. E. napriek výzve zo dňa 02.10.2017 odmietol svoj záväzok splniť. Na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 05.09.2014 bola dlžníkovi poskytnutá pôžička vo výške 60.000,- eur. Na základe dodatku č. 1 k zmluve o pôžičke zo dňa 09.02.2015 bola dlžníkovi poskytnutá pôžička vo výške 15.000,- eur. V oboch dokumentoch je ručiteľský záväzok žalovanej. Pôžičky boli dlžníkovi poskytnuté prevodom na bankový účet. Dlžníkovi bola celkovo poskytnutá suma 165.000,- eur (aj spolu s dodatkami č. 2 a č. 3). Dlžník na pôžičku uhradil sumu 19.250,- eur dňa 17.05.2017, sumu 17.805,- eur dňa 07.12.2017 a sumu 30.000,- eur dňa 28.02.2018. Nesplatená časť teda predstavuje 37.945,- eur. Suma 19.250,- eur bola započítaná na pôžičku ako motorka, na ktorej kúpu poskytol finančné prostriedky dlžník. Žalobca sa do právneho vzťahu so žalovaným dostal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2015, preto dlžník nemal žiadny dôvod nejakú sumu vyplácať žalobcovi. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť tvrdiac, že dlh z pôžičky zanikol splnením, okrem bankových prevodov a zápočtu bola pôžička splácaná aj v hotovosti, ako si to žalobca vymienil.

3. Za aplikácie ustanovení § 657, § 546, § 548 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka na zistený skutkový stav, súd prvej inštancie dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že došlo k uzatvoreniu žalobcom tvrdenej zmluvy o pôžičke v znení jej dodatkov a že žalovaná je ručiteľkou záväzkov dlžníka čo do výšky 75.000,- eur zo zmluvy o pôžičke a dodatku č. 1 k tejto zmluve, tiež nebolo sporné, že dlžník uhradil na pôžičku sumu 19.250,- eur dňa 17.05.2017

(vo výške kúpnej ceny motorky, ktorú kúpil pre žalobcu), ďalej sumu 17.805,- eur dňa 07.12.2017 bezhotovostným bankovým prevodom na účet žalobcu a sumu 30.000,- eur dňa 28.02.2018 rovnako bezhotovostným prevodom na účet žalobcu, teda celkovo 67.055,- eur. Ide o zmluvy o pôžičke podľa § 657 OZ. Žalovaná rozporovala reálne odovzdanie peňažných prostriedkov, teda poskytnutie pôžičky D. C. dlžníkovi. Súd mal reálne odovzdanie pôžičky za preukázané. Žalovaná opakovanne tvrdila splácanie pôžičky hotovostnými platbami k rukám žalobcu. V prípade reálneho neposkytnutia pôžičky by zo strany žalovanej ani dlžníka nebol dôvod na splácanie pôžičky, ktorá reálne poskytnutá nebola. Na pojednávaní dňa 20.11.2018 dlžník uviedol, že mu zo strany D. C. na základe zmluvy o pôžičke bola poskytnutá suma 60.000,- eur na jeho bankový účet a následne suma 15.000,- eur na základe dodatku č. 1 k tejto zmluve tiež na jeho bankový účet. Preto mal súd reálne plnenie - poskytnutie pôžičky vo výške 75.000,- eur za preukázané. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.05.2015 bola pohľadávka D. C. voči dlžníkovi postúpená na žalobcu, čím je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na podanie žaloby (žalobca sa stal veriteľom pohľadávky). Žalobca po uplynutí lehoty splatnosti pôžičky vyzval dlžníka na úhradu dlžnej sumy, avšak tento svoj záväzok nesplnil. Preto svoju pohľadávku uplatnil proti žalovanej, ako ručiteľke záväzku. Ručiteľský záväzok žalovanej je v zmluve o pôžičke upravený v čl. VII. zmluvy a v čl. 7 dodatku č. 1 k zmluve o pôžičke. Súd po preskúmaní dohody o ručiteľskom záväzku konštatoval, že ručenie žalovanej bolo dohodnuté platne. Žalovaná ručí len do výšky poskytnutej pôžičky a veriteľ a ručiteľ svoj súhlas s ručiteľským záväzkom potvrdili podpisom zmluvy o pôžičke a dodatku č. 1 k zmluve o pôžičke. Predmetom sporu je zaplatenie sumy 37.945,- eur s príslušenstvom, je preukázané, že zo strany žalobcu boli dlžníkovi poskytnuté pôžičky v celkovej výške 165.000,- eur. Žalovaná ručí za záväzok dlžníka vo výške 75.000,- eur, pričom medzi stranami sporu nebolo sporné, že dlžník uhradil žalobcovi na pôžičky zabezpečené ručením sumu 37.055,- eur. Žalovaná namietala, že dlžník uhradil žalobcovi presne neurčenú sumu hotovostnými platbami. Súd sa preto musel zaoberať touto námietkou a zároveň skutočnosťou, na ktoré pôžičky boli sumy uhradené dlžníkom splatené. Dlžník na záväzok krytý ručením (predmet tohto konania) splatil celkovo sumu 37.055,- eur, a to tak, že sumu 19.250,- eur splatil dňa 17.05.2017 a sumu 17.805,- eur splatil dňa 07.12.2017. Žalovaná tvrdila, že dlžník splatil žalobcovi hotovostnými platbami bližšie neurčenú sumu, pričom zo spisového materiálu konania 6C/89/2017 malo ísť o sumu 67.945,- eur splatenú v období od októbra 2014 do septembra 2017, čo výpoveďou potvrdil aj dlžník. Splatenie tejto sumy má byť preukázané zapísaním vykonaných platieb v zošite. Žalobca splatenie tejto sumy počas celého konania popieral, tiež to poprela aj pôvodná veriteľka D. C.. Žalovaná okrem svojho tvrdenia preukazovala splatenie dlžnej sumy zápismi v zošite a výpoveďou dlžníka, z čoho súd nepovažoval tvrdenú skutočnosť za dostatočne preukázanú. Zapísané platby nie sú potvrdené podpismi žalobcu, alebo pôvodnej veriteľky, preto žalovaná v tomto smere neunesla dôkazné bremeno. Ručiteľský záväzok zaniká až zánikom pohľadávky, ktorá ním bola zabezpečená. Zanikne aj tým, že ručiteľ splnil veriteľovi dlh za dlžníka, alebo vtedy, keď ručiteľ v zmysle ustanovenia § 549 OZ právom odoprel plniť, pretože veriteľ zavinil, že dlžník pohľadávku nemôže uspokojiť. Písomnú výzvu na plnenie treba dlžníkovi doručiť. Ak ani napriek doručenej výzve a po uplynutí primeranej doby na plnenie dlžník svoj záväzok nesplní, veriteľ môže nárok na plnenie dlhu uplatniť voči ručiteľovi. Povinnosťou ručiteľa je uspokojiť pohľadávku veriteľa v takom rozsahu, v akom sa zaviazal v ručiteľskom záväzku. Dlžník pôžičku v lehote splatnosti riadne neuhradil ani na základe výzvy, rovnako ani žalovaná ako ručiteľka. Predmetom ručenia bola suma 75.000,- eur, z toho bola preukázateľne splatená suma 37.055,- eur. Po rozšírení žaloby sa žalobca domáhal zaplatenia zvyšnej sumy zabezpečenej ručiteľským záväzkom, pričom nebolo preukázané, že by došlo k splateniu tejto sumy a preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 37.945,- eur. Súd tiež priznal žalobcovi popri istine aj zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ a to vo výške podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po splatnosti požičanej sumy (5% ročne zo sumy 37.945,- eur od 06.09.2016 do zaplatenia). O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100%, keďže žalobca mal vo veci úplný úspech.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla žalovaná, navrhujúc odvolaciemu súdu zmenu napadnutého rozhodnutia tak, že žaloba bude v plnom rozsahu zamietnutá a bude jej priznaný nárok na náhradu trov konania, alternatívne navrhovala zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. e), h) CSP (nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností a nesprávne právne posúdenie veci) a posúdiac obsah odvolania, tiež dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b), resp. d), tiež f) CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, resp. existencia inej vady, nesprávne skutkové závery) namietala, že odôvodnenie rozhodnutia nezodpovedá parametrom daným ust. § 220 ods. 2 CSP, keďže v

ňom absentuje zodpovedajúca argumentácia, pre ktorú neboli vykonané dôkazy navrhované žalovanou, napriek tomu, že podľa jej názoru sú pre vec rozhodujúce, tiež nie sú zodpovedané rozhodujúce otázky týkajúce sa tvrdeného splnenia dlhu. Navrhované a súdom nevykonané dôkazy sú rozhodujúce pre posúdenie dôvodnosti nároku, týkajú sa splatenia dlhu, konkrétne považuje za potrebný navrhovaný výsluch svedka E. C., keďže ide o osobu, ktorá vie dosvedčiť skutočnosť, že p. E. (dlžník) odovzdával finančné prostriedky žalobcovi, ktorého výsluch neskôr v priebehu konania navrhovala len preto, že tento svedok bol sám žalobcom oklamáný. Rovnako považuje za nevyhnutné vypočuť svedka P. E., a to aj s ohľadom na skutočnosti uvedené v písomnej výpovedi svedka G.. C. E. C., ktorý by sa mohol vyjadriť k tomu, aké boli dohody o splácaní pôžičky a koľko bolo zaplatené bezhotovostne zo strany svedka žalobcovi. Súd prvej inštancie pochybil, keď hotovostné platby, ktoré boli realizované dlžníkom pre žalobcu na splatenie pôžičky, považoval za nepreukázané, keďže táto skutočnosť bola preukázaná jej výpoveďou, keďže bola opakovane prítomná pri odovzdávaní peňazí z dôvodu, že aj v jej záujme bola kontrola vrátenia pôžičky zo strany dlžníka žalobcovi, pretože za splnenie tejto povinnosti sa zaručila. Žalobca ako veriteľ sa domáha voči žalovanej zaplattenia sumy 37.945,- eur titulom ručiteľského záväzku, avšak tento sa v skutočnosti týka sumy vo výške 60.000,- eur, ktorú poskytla dlžníkovi D. C. titulom zmluvy o pôžičke. Žalovaná trvá na tom, že žalobca úmyselne zavádza svojimi nepravdivými tvrdeniami, podobne ako svedkyňa C., o čom svedčí aj jej výpoveď v konaní pod sp. zn. 6C/89/2017. D. C. pred súdom priznala, že peniaze vo výške 1.700,- eur prijímala od P. E. v pravidelných mesačných intervaloch, pri ktorom prevzatí bola aj žalovaná tvrdiac však, že prijaté peniaze predstavovali nájomné za motorové vozidlo BMW6, čo však nie je pravdou, nakoľko toto vozidlo nikdy D. C. nevlastnila a nedisponovala ani zmluvou o prenájme daného vozidla, na čo však súd neprihliadol, ani sa s tým nevysporiadal. Napriek tejto skutočnosti nesprávne uzavrel, že hotovostné platby neboli preukázané. Na rozdiel od súdu prvej inštancie nepovažuje odvolateľka za nelogické či neobvyklé, že dlžník splácal časť pôžičky aj v hotovosti. Naivne sa dlžník totiž spolu s ňou spoliehali na to, že čo si ako kamaráti so žalobcom ústne dohodli, preukazujúc mu dôveru, bude dodržané a nepredpokladali, že hotovostné platby žalobca odtají. Žalovaná dôkladne v spore popísala skutočnosti prezentované aj v iných konaniach. Navrhovala pripojenie kompletného spisu 6C/89/2017, a to s poukazom na obsah žaloby, ako aj skutočnosti, ktoré v uvedenom konaní v súvislosti s touto pôžičkou odzneli. V uvedenom konaní bolo nesporne preukázané, že hlavný dlžník P.W. bezhotovostnými platbami, rovnako ako to bolo tvrdené v tomto konaní, realizoval v období od októbra 2014 do septembra 2017 splátky pôžičky a vrátil takto žalobcovi 67.945,- eur, čo bolo preukázané výpoveďou v tomto konaní vystupujúcej žalovanej, svedka G.. C. E. C. a výpismi z účtu dlžníka E.. Ona splnila svoj ručiteľský záväzok voči žalobcovi uspokojením zabezpečenej pohľadávky zo strany dlžníka tak, že peniaze v sume 17.805,- eur a v sume 30.000,- eur boli splatené bezhotovostnými bankovými prevodmi na účet žalobcu, ako aj podpísaním zápočtu motocykla v sume 19.250,- eur. Ďalšie platby boli realizované pravidelným výberom v M.e, čo preukázal hlavný dlžník vo vyššie uvedenom konaní výpismi z účtu. Nie je totiž logické, aby žalobca poskytoval ďalšie finančné prostriedky dlžníkovi, pokiaľ by tento dlh nesplácal. Dlžník bol v rozsahu jej zabezpečenia ako ručiteľkou splnený, žaloba voči nej je tak nedôvodná. Súdna konanie by malo byť ovládané procesnými právnymi zásadami, zodpovedať požiadavkám spravodlivosti a presvedčivosti tiež súdneho rozhodnutia, pričom súdom prvej inštancie zvolený postup je porušením týchto zásad.

5. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že odvolanie nepovažuje za dôvodné. Navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny a priznať mu plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná v odvolaní neuvádza žiadne nové argumenty, tvrdenia, ani vyjadrenia, ani dôkazy, ktoré by neuvádzala už pred súdom prvej inštancie. Žalobca uniesol dôkazné bremeno, preukázal svoje tvrdenia, vychádzajúc z ktorých tieto súd správne vyhodnotil a tiež správne právne posúdil. Pokiaľ o výsluchy žalovanou navrhovaných svedkov, stotožňuje sa s argumentáciou súdu prvej inštancie, že na ich výsluch nebol žiaden relevantný dôvod. Hodnovernosť svedka E. C. je spochybnená tým, že sám je so žalobcom v spore. Pokiaľ ide o svedka P. E., ten bol už vypočutý. Tieto návrhy na dokazovanie považuje zo strany žalovanej za špekulatívne konanie. Ani jeden zo svedkov nie je spôsobilý preukázať tvrdenia žalovanej o údajných hotovostných platbách ako plnení záväzku zo zmluvy o pôžičke. Pokiaľ ide o platby uhrádzané pôvodnej veriteľke D. C., tak osobné motorového vozidlo značky BMW mala táto k dispozícii od žalobcu a ďalej bola oprávnená toto dať do podnájmu tretej osobe, čo sa aj stalo a vozidlo užíval primárny dlžník P. E., ktorý D. C. platil za jeho užívanie. Žalobca dôrazne odmieta prijímanie akýchkoľvek hotovostných platieb od dlžníka. Vždy dôrazne žiadal, aby platby boli realizované bezhotovostne. Navyše žalovaná má dlh u žalobcu vo výške 8.750,- eur tiež za predaj osobného motorového vozidla značky AUDI A6. Dlžník

v žiadnom prípade nevrátil žalobcovi celú poskytnutú sumu. Výška istiny je nepochybná. V súvislosti s tvrdením o hotovostných platbách dáva do pozornosti aj zákon č. 394/2012 Z.z.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v spojitosti s opravným uznesením je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario).

8. V posudzovanej veci sa žalobca v zmysle ním formulovaného žalobného návrhu (po jeho rozšírení) domáhal zaplatenia sumy 37.945,- eur s prísl. zo strany žalovanej, titulom jej ručiteľského záväzku, ktorým bola zabezpečená pôžička poskytnutá P. E. zo strany D. C., ktorá pohľadávku z nesplateného dlhu postúpila žalobcovi.

9. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že súd prvej inštancie o nároku žalobcu rozhodol odvolaním napadnutým rozsudkom, žalobe v plnom rozsahu vyhovel, právne kvalifikujúc právny vzťah v ktorom má pôvod uplatnený nárok ako zmluvu o pôžičke zabezpečenú ručiteľským záväzkom žalovanej (§ 657, § 546, § 547 Občianskeho zákonníka - ďalej len „OZ“) a posúdiac, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno vo vzťahu k jej tvrdeniam o zániku dlhu jeho splnením, žalobe plne vyhovel a zároveň žalobcovi ako plne úspešnému priznal voči žalovanej 100% nárok na náhradu trov konania.

10. Žalovaná (odvolateľka) namieta nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, čo možno subsumovať pod dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b), resp. d) CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, resp. existencia inej vady majúcej za následok nesprávnosť rozhodnutia vo veci), tiež nevykonanie navrhovaných dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností a z toho plynúce nesprávne skutkové a právne závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie (dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP).

11. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, tiež právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

12. I keď vyhodnotenie potencionalnej relevancie navrhovaného dôkazu je jednoznačne doménou súdu, tento pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia, pretože tak sťaží dôkaznú pozíciu dotknutej strany a môže spôsobiť vo vzťahu k nej vydanie nepriaznivého rozhodnutia pre neunesenie dôkazného bremena, keďže sa takto môže vzdialiť od želanej a nožnej miery zistenia skutkového stavu, ktorý postup je spôsobilý k záveru o naplnení odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP.

13. Nesprávny skutkový záver (dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP) je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

14. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

15. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností vo svetle žalovanou produkovaných skutkových námietok, odvolací súd dospel k záveru o dôvodnosti podaného odvolania pre naplnenie žalovanou uplatnených odvolacích dôvodov.

16. Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva (vychádzajúc z písomnej zmluvy), že P. E. ako dlžník so D. C. ako veriteľkou, uzatvorili dňa 05.09.2014 zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie mu pôžičky vo výške 60.000,- eur so splatnosťou do 05.09.2016. Dodatkom č. 1 k tejto zmluve uzatvoreným dňa 09.02.2015 bola dlžníkovi z jej strany poskytnutá ďalšia pôžička vo výške 15.000,- eur so splatnosťou do 05.09.2016. Ručiteľský záväzok za obe tieto pôžičky prevzala žalovaná. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2015 uzatvorenou medzi žalobcom a D. C. prešli pohľadávky D. C. zo zmluvy o pôžičke zo dňa 05.09.2014 a z dodatku č. 1 k zmluve o pôžičke zo dňa 09.02.2015 na žalobcu. Dodatkom č. 2 k zmluve o pôžičke uzatvoreným dňa 24.07.2015 medzi dlžníkom a žalobcom bola dlžníkovi poskytnutá ďalšia pôžička vo výške 30.000,- eur so splatnosťou do 05.09.2016 a dodatkom č. 3 k zmluve o pôžičke uzatvoreným dňa 24.07.2015 medzi dlžníkom a žalobcom bola dlžníkovi poskytnutá v poradí posledná pôžička vo výške 60.000,- eur, zároveň bola dohodnutá iná splatnosť jednotlivých pôžičiek, ktorá sa zmenila tak, že suma 30.000,- eur bola splatná do 24.07.2016, suma 75.000,- eur do 05.09.2016 a suma 60.000,- eur do 13.02.2018. Dlžník na pôžičky uhradil sumu 19.250,- eur dňa 17.05.2017, prostredníctvom uhradenia kúpnej ceny motorky pre žalobcu, ďalej sumu 17.805,- eur dňa 07.12.2017 bezhotovostným bankovým prevodom na účet žalobcu a sumu 30.000,- eur dňa 28.02.2018 bezhotovostným prevodom na účet žalobcu (v tomto rozsahu sú úhrady medzi stranami nesporné). Žalobca vyzval dlžníka na zaplatenie dlžnej (podľa neho nesplatenej) sumy z pôžičiek výzvou zo dňa 12.10.2017 a následne vyzval tiež žalovanú ako ručiteľku na zaplatenie dlžnej sumy výzvou zo dňa 24.10.2017. Na súde prvej inštancie je vedené konanie pod sp. zn. 6C/89/2017 na základe žaloby podanej V. A. (ktorý vystupuje v procesnom postavení žalobcu tiež v tomto konaní) proti dlžníkovi z pôžičiek P. E., predmetom ktorého konania je nárok na zaplatenie pôžičky vo výške 10.000,- eur, ktoré bolo spojené s konaním vedeným na tamojšom súde pôvodne pod sp. zn. 6C/8/2018 v ktorom sa dlžník v postavení žalobcu proti V. A. ako žalovanému (žalobcovi v tomto konaní) domáha určenia zániku záložného práva na nehnuteľnosti, ktoré spojené konanie do dňa rozhodnutia súdu prvej inštancie nebolo právoplatne skončené. Žalovaná v tomto konaní tvrdí, že v priebehu vyššie uvedeného konania boli vykonané dôkazy, ktoré sú významné pre posúdenie dôvodnosti žaloby v tomto spore (ide o skutočnosti navzájom previazané) a žiada spis pripojiť a doplniť dokazovanie oboznámením jeho celého obsahu (čo žiadala už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie). Z obsahu tohto spisu nevyplýva, že spis by bol pripojený a jeho obsah oboznámený (vychádzajúc z odôvodnenia rozhodnutia mal byť oboznamovaný len obsah zápisnice o predbežnom prejednaní sporu a zápisnice z pojednávania zo dňa 12.12.2018). Nad rámec medzi stranami nesporných plnení na pôžičky (prostredníctvom kúpnej ceny motorky a bezhotovostných bankových prevodov), žalovaná svoju obranu v spore zakladá na tvrdení, že aj zostatok dlhu (v rozsahu jeho zabezpečenia jej ručiteľským záväzkom) zanikol splnením a to v dôsledku hotovostných splátok k rukám tak pôvodnej veriteľky D. C., ako aj samotného žalobcu, prehľad ktorých má zapísaný vo svojom zošite (platby nie sú verifikované podpisom ani pôvodnej veriteľky, ani žalobcu), realizovaným týmto spôsobom na základe vzájomnej dohody a dôvery (keďže dlžník a žalobca mali byť priatelia), pričom zároveň tvrdí, že pri odovzdávaní niektorých hotovostných splátok dlžníkom bola aj osobne prítomná. Pôvodná veriteľka D. C. (ktorá bola v rozhodnom období v blízkom vzťahu so žalobcom) vo svojej svedeckej výpovedi (na pojednávaní dňa 02.04.2019) priznáva, že v rozhodnom období jej dlžník v hotovosti asi 5 x mesačne odovzdal čiastky vo výške 1.700,- eur/á mesiac buď u nej doma, alebo v aute, tvrdí však, že z iného právneho dôvodu, ako z dôvodu splátok žalovanou zaručených pôžičiek, dôvodom mala byť podľa jej tvrdenia odplata za užívanie osobného motorového vozidla dlžníkom, ktoré ona mala od spoločnosti C.. a následne ho prenechala na užívanie dlžníkovi P.W.. Svedok E. (dlžník) existenciu ňou tvrdeného právneho dôvodu odovzdávania jej mesačných splátok jednoznačne popiera. Samotný žalobca vo svojej výpovedi rovnako priznáva bližšie nešpecifikovaný objem prevzatia hotovostných platieb od dlžníka, tvrdí však, že išlo výlučne o

platby z iného právneho dôvodu a to za ním mu prenajaté motorové vozidlá, nie platby na pôžičky, ani prenájom áut D. C.. Zároveň uvádza, že vždy trval, pokiaľ ide o platby, na bezhotovostných prevodoch. V písomnom vyjadrení k odvolaniu modifikuje svoje vyjadrenie týkajúce sa platieb za nájom áut vo verzii zhruba produkovanej svedkyňou C., teda, že to jej dal žalobca k dispozícii motorové vozidlo zn. BMW a bola ho oprávnená dať ďalej do podnájmu, čo aj urobila, keď ho za odplatu poskytla na užívanie dlžníkovi. Nie je teda zrejmé, či obaja, alebo len jeden z nich a ktorý, mal mať a či vôbec mal, odlišný právny dôvod na prijatie nimi priznaných hotovostných plnení od dlžníka, ako splátok pôžičiek. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s týmito skutočnosťami (pôvodnou veriteľkou a v princípe aj žalobcom potvrdenými prevzatými hotovostnými platbami - i keď podľa nich realizovanými z iného právneho dôvodu, ktorý však v konaní z ich strany preukázaný, ani preukazovaný nebol) žiadnym spôsobom nezaoberal a nevysporiadal a pre neunesenie dôkazného bremena žalovanou vo vzťahu k jej tvrdeniam o zániku dlhu splnením (aj prostredníctvom realizovaných hotovostných platieb), žalobe vyhovel za súčasného zamietnutia návrhov žalovanej na doplnenie dokazovania (výsluchu svedka E. C., opätovného výsluchu dlžníka, s požadovaným pripojením spisu 6C 89/2017 sa nevysporiadava vôbec) dôvodiac, že nepovažuje opätovný výsluch dlžníka za potrebný, keďže tento už vypovedal na pojednávaní dňa 20.11.2018, kedy podľa jeho názoru uviedol všetky skutočnosti podstatné pre konanie, o ktorých má vedomosť a výsluch svedka E. C. z dôvodu, že jeho výpoveď už vopred hodnotí ako nedôveryhodnú, keďže je tiež so žalobcom v spore (žalobca ho žaluje v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 6C/33/2019 o zaplatenie 99.000,- eur), navyš s tým, že výpoveď tohto svedka mohla žalovaná navrhnúť už skôr počas konania, preto takýto návrh podľa súdu evokuje umelé naťahovanie dĺžky konania.

17. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

18. Podľa § 546 OZ, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

19. Podľa § 548 ods. 1 OZ, ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

20. Podľa § 559 ods. 1 OZ splnením dlh zanikne.

21. Vychádzajúc z konkrétností posudzovanej veci sa predovšetkým možno plne stotožniť s právnym posúdením súdu prvej inštancie v tom, že zmluva o pôžičke zo dňa 05.09.2014, ako aj dodatky k nej uzatvorené sú zmluvami o pôžičke, upravenými v ust. § 657 Obč. zákonníka, vychádzajúc z ktorého ide o reálny kontrakt medzi stranami, predmetom ktorého je dohoda zmluvných strán o reálnom odovzdaní druhovo určenej veci, v konkrétnosti peňažných prostriedkov, a na strane druhej povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu v čase určenom v zmysle zmluvy na ich vrátenie, k naplneniu čoho došlo tiež v posudzovanej veci. Rovnako za správne odvolací súd považoval vysporiadanie sa súdom prvej inštancie s námietkou žalovanej, prostredníctvom ktorej spochybňovala reálne odovzдание predmetu pôžičky, ktorú vyhodnotil ako bez dopadu na záver o platne uzatvorenej zmluve o pôžičke, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pôžičky boli poskytnuté dlžníkovi bezhotovostným bankovým prevodom (čo sám vo výpovedi potvrdil). Navyš súd prvej inštancie správne poukazuje na to, že v tomto bode produkovaná obrana žalovanej je kolidujúca a kontraproduktívna vo vzťahu k jej ťažiskovej obrane, prostredníctvom ktorej tvrdí a preukazuje zánik dlhu z týchto pôžičiek jeho splnením, okrem iného tiež prostredníctvom tvrdenia o realizovaní čiastkových hotovostných platieb. Za aktuálneho dôkazného stavu odvolací súd preto v zhode so súdom prvej inštancie považuje za preukázanú jednak existenciu reálneho kontraktu medzi pôvodnou veriteľkou D. C. a dlžníkom P. E. podriadenú právnej úprave ust. § 657 Obč. zákonníka s platne dojednaným ručiteľským záväzkom žalovanej (článok VII. zmluvy a článok VII. dodatku č. 1 k zmluve o pôžičke), ktorý za záväzky dlžníka táto prevzala do výšky 75.000,- eur (zo zmluvy o pôžičke a dodatku č. 1 k tejto zmluve). Medzi stranami nebolo sporné, že prostredníctvom bezhotovostných prevodov, a to vo výške 17.805,- eur dňa 07.12.2017 a dňa 28.02.2018 vo výške 30.000,- eur na účet žalobcu a tiež vo výške kúpnej ceny motorky zaplatenej dlžníkom pre žalobcu vo výške 19.250,- eur dňa 17.05.2017, bolo zo strany dlžníka na pôžičky uhradených celkovo 67.055,- eur. Pohľadávka D. C. z primárnej pôžičky a jej dodatku č. 1 voči dlžníkovi P. E. bola na základe zmluvy o

postúpení pohľadávok zo dňa 21.05.2015 postúpená na žalobcu, v dôsledku čoho súd prvej inštancie tiež správne ustálil danosť aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby, ktorý v dôsledku postúpenia tejto pohľadávky sa stal jej aktuálnym veriteľom.

22. Správne tiež súd prvej inštancie v bode 38. odôvodnenia uvádza, že predmetom sporu je preskúmanie dôvodnosti nároku na zaplatenie sumy 37.945,- eur s príslušenstvom (po zmene žaloby v dôsledku jej rozšírenia), ako rozdiel medzi poskytnutými pôžičkami dlžníkovi v celkovej výške 165.000,- eur a v konaní nesporne zistenými plneniami vo výške 75.000,- eur pri nespornosti záveru, že na pôžičky zabezpečené ručením bola ku dňu rozhodnutia uhradená čiastka 37.055,- eur.

23. V dôsledku produkovanej obrany žalovanej, že dlžník priebežne uhrádzal žalobcovi pôžičky tiež prostredníctvom opakovaných hotovostných platieb (ktoré jednotlivo nešpecifikovala), vychádzajúc z obsahu spisového materiálu v konaní 6C/89/2017 malo ísť celkovo o sumu 67.945,- eur splácanú v období od októbra 2014 do septembra 2017, ťažiskovou a medzi stranami spornou otázkou, ktorú bolo potrebné zodpovedať zostalo, či nedošlo k zániku dlhu z pôžičiek (v rozsahu jeho zabezpečenia ručiteľským záväzkom žalovanej) jeho splatením, čo v rámci svojej obrany v princípe žalovaná tvrdila. Je síce pravdou, že v zápisoch priebežne vykonávaných platieb v zošite, na ktorý odkazovala žalovaná, absentuje verifikácia ich prijatia či už žalobcom ako aktuálnym veriteľom, alebo pôvodnou veriteľkou D. C., ktorí zhodne popierajú tvrdenia žalovanej, že by z tohto právneho dôvodu, teda z titulu splátok dlhu z pôžičiek boli či už od dlžníka alebo žalovanej v rozhodnom období prijali akékoľvek hotovostné platby (teda mimo preukázaných bezhotovostných platieb a zápočtu kúpnej ceny za motorku), významným však pre zodpovedanie identifikovanej otázky nepochybne je, že tak svedkyňa D. C. (pôvodná veriteľka), ako aj samotný žalobca priznávajú, že v rozhodnom období určité hotovostné platby od P. E. prijali (D. C. uvádza, že to bolo cca 5 platieb á 1.700,- eur mesačne, t.j. cca 8.500,- eur, žalobca tiež priznáva prijatie hotovostných platieb v ním presne nešpecifikovanom objeme). Obaja síce tvrdia, že išlo o iný právny dôvod prijatia týchto hotovostných platieb, keď D. C. tvrdí, že to mala byť odplata za prenechanie osobného motorového vozidla, ktoré jej poskytla spoločnosť C. a následne ho ona prenechala na užívanie dlžníkovi P. E. za odplatu a samotný žalobca vo výpovedi uvádza, že dôvodom prijatia nešpecifikovaného objemu hotovostných platieb od dlžníka boli tiež platby prenájom motorových vozidiel, ktoré mu však ako uvádza mal prenajať priamo on. Faktom však zostáva, že na ani jedno z týchto tvrdení, či už zo strany žalobcu, či samotnej svedkyne žiaden dôkaz vyprodukovaný nebol a to napriek tomu, že jednoznačne za situácie, že potvrdzujú určité peňažné platby od dlžníka v rozhodnom období, avšak tvrdiac existenciu iného právneho dôvodu (právneho vzťahu), ako na dlh, ktorého zaplatenie požaduje žalobca v tomto konaní, nepochybne je to žalobca, ktorého zatažuje dôkazné bremeno preukázať existenciu oboch tvrdených odlišných právnych dôvodov na plnenie ako dôkaz toho, že priznané prijaté platby či už vo vzťahu k pôvodnej veriteľke, alebo aktuálne k nemu v postavení veriteľa nespôsobili či už čiastočne, alebo úplný zánik dlhu z pôžičiek, v ktorých má pôvod nárok uplatnený v tomto spore. Napriek tomu, že k tomu doposiaľ nedošlo, súd sa s touto nepochybne významnou okolnosťou vôbec nezaoberal a napriek tomu, že dlžník E., ktorý v konaní vypovedal ako svedok, poprel tvrdenie D. C. o ňou tvrdenom diferentnom dôvode prijatia hotovostných platieb (k tvrdeniam žalobcu sa vyjadriť nemohol, keďže boli časovo produkované až po výpovedi tohto svedka), ktoré skutočnosti napriek tomu, že sú nepochybne významné z hľadiska vysporiadania sa s produkovanou obranou žalovanej, úplne opomenul a bez ďalšieho ustálil neunesenie dôkazného bremena zo strany žalovanej, čím možno tejto priznať, že tento postup a spôsob vypořádania sa s dôkazmi, je vo svetle spravodlivého usporiadania vzťahov medzi účastníkmi, ku ktorému má každé súdne konanie a rozhodnutie smerovať, neudržateľným. Pokiaľ za dôkaznej situácie, že pôvodná veriteľka ako aj aktuálny veriteľ priznávajú, že v rozhodnom období od dlžníka P. E. určité hotovostné platby preberali, tvrdiac však existenciu odlišného právneho vzťahu, v ktorom má mať pôvod takéto plnenie, navyše ak sa ich výpovede v tom, od koho mal mať E. autá prenajaté nezhodujú, nemožno pochybovať, že v reakcii o.i. aj na tieto nimi tvrdené skutočnosti, je žalovanou navrhované opätovné vypočutie dlžníka P. E. ako svedka významným z hľadiska možnosti priblížiť sa k poznaniu pravdy, o to viac vzhľadom na fakt, že existenciu odlišného právneho dôvodu hotovostného plnenia žalobca ani nemal snahu preukazovať. Nemožno sa preto stotožniť so súdom prvej inštancie v tom, že opätovné navrhnutie výsluchu svedka E. by nemohlo priniesť nič nového. Neudržateľným je tiež predikovanie nehodovernosti navrhovanej svedeckej výpovede svedka E. C. s odôvodnením, že tento je so žalobcom v spore. Totiž všetci svedkovia vypočutí v tomto konaní sú viac či menej, resp. boli v určitej forme pozitívneho, či negatívneho vzťahu s tou - ktorou sporovou stranou, resp. pôvodnou veriteľkou či dlžníkom. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že navrhovaný svedok má disponovať vedomosťou o hotovostných platiach na pôžičky, nie je racionálny dôvod ho

nevypočuť, čím však samozrejme následne nie je dotknutá povinnosť súdu obsah tejto svedeckej výpovede vo vzájomnej súvislosti s ďalšími zistenými skutočnosťami, tiež vo svetle jej hodnovernosti či objektivity vyhodnotiť. Rovnako nemožno uprieť na význame t.č. poslednému dôkaznému návrhu zo strany žalovanej, a to pripojeniu a oboznámeniu sa s obsahom celého spisu (tiež aktualizácie stavu tohto konania) vedeného na súde prvej inštancie pod č. k. 6C/89/2017, keďže vzhľadom na účastníkov tohto sporu (veriteľ a dlžník) a predmet konania, môžu byť vykonané dôkazy v uvedenom konaní (tiež prijaté závery) spôsobilé nielen prispieť, ak nie priamo ovplyvniť aj proces rozhodovania v danej veci. S dôvodmi, pre ktoré súd prvej inštancie žalovanou navrhované dôkazy nevykonal, sa odvolací súd v stave doposiaľ existujúcich skutkových okolností identifikovať nemôže.

24. Keďže existencia, resp. neexistencia žalovanou tvrdených hotovostných splátok dlhu majúceho pôvod v zmluve o pôžičke a jej dodatkoch, má nesporne ťažiskový význam pre rozhodnutie vo veci, javí sa nevyhnutným pre potreby zistenia, resp. priblíženia sa k zisteniu skutočného stavu veci tiež podrobne dopočuť žalobcu za účelom špecifikácie, v akom období a v akom objeme v hotovosti peňažné prostriedky od P. E. prijal a samozrejme, následne bude vecou racionálneho posúdenia žalobcu, pokiaľ bude zotrvať na tom, že išlo o iný právny dôvod prijatia týchto prostriedkov, do akej miery bude spôsobilý svoje tvrdenia v konaní preukázať a či vôbec v tomto smere nejakú aktivitu vyvinie, keďže doposiaľ tomu tak nebolo (možno sa opodstatnene domnievať, že pokiaľ skutočne jeho spoločnosť priamo žalobcovi, alebo svedkyňi D. C. nejaké motorové vozidlá prenajímala za odplatu, bude o tomto v účtovníctve riadne zaevidovaná príslušná zmluva a účtovníctvo z rozhodného obdobia bude obsahovať tiež riadnu evidenciu prijatých platieb za tento prenájom). Opodstatnenie má za týchto okolností teda aj vykonať v poradí ďalší navrhovaný výsluch dlžníka P. E. a podrobne ho okrem iného dopočuť aj k tvrdeniam ohľadne prenájomov áut (akých, koľko, od koho, v ktorom období a za koľko, spôsob úhrady odplaty a pod.) či už produkovaných žalobcom, alebo svedkyňou C., tiež vykonať výsluch ďalšieho navrhovaného svedka E. C., a v konečnom dôsledku sa javí ako relevantný aj posledný navrhovaný dôkaz, a to pripojenie a oboznámenie sa obsahu celého spisu a štádia jeho konania, predmetom ktorého je spor medzi žalobcom a dlžníkom (vedeného na súde prvej inštancie pod č. k. 6C/89/2017), s cieľom prostredníctvom navrhovaných dôkazov priblížiť sa k čo možno najkomplexnejšiemu vytvoreniu obrazu o skutočnom skutkovom stave, pokiaľ ide o splácanie dlhu. Nemožno tu totiž ponechať bez povšimnutia, že celá transakcia pôžičiek, okolnosti, za ktorých boli uzatvorené a aj samotné protichodné tvrdenia o okolnostiach splácania týchto pôžičiek nemožno považovať za transparentné, nevzbudzujúce pochybnosti, ktoré neboli spôsobilé či už pôvodná veriteľka, ale ani samotný žalobca racionálne vysvetliť, v konkrétnostiach ide o neprehľadnosť dôvodov, pre ktoré v písomnej zmluve o pôžičke ako veriteľka vystupovala D. C. napriek tomu, že sama nevedela vo svojej výpovedi objasniť, prečo tomu tak bolo, keďže prostriedky, ktoré dlžníkovi požičiavala, neboli jej, ale patrili žalobcovi, ona sama sa o obsah zmluvy ako vypovedala vôbec nezaujímalá, ako ani o lehotu splatnosti pôžičiek a samotné ich splácanie, podľa jej tvrdenia obsah zmluvy jej predložil dlžník, splatnosť ju nezaujímalá, lebo tá sa mala riešiť až potom, ako sa následne mala postúpiť pohľadávku na žalobcu a samotné splácanie tak mal riešiť žalobca (čo znamená, že už v čase uzatvárania pôžičky sa počítalo s postúpením pohľadávku z pôžičiek na žalobcu) a racionálne situáciu ani jej dôvody, pre ktoré bola kompilovaná týmto spôsobom D. C. do tohto právneho vzťahu, nevedel vysvetliť ani samotný žalobca. Kto a za akým cieľom takúto konštrukciu právneho vzťahu zmluvy o pôžičke zvolil a čo tým sledoval (nemožno vylúčiť ani zneprehľadnenie následného splácania) udržateľným spôsobom zodpovedané nie je, vyvoláva však určité pochybnosti, vo svetle ktorých nemožno bez ich riadneho preskúmania odignorovať tvrdenia žalovanej, že hotovostné splácanie sa realizovalo po ústnej dohode so žalobcom (samotná pôvodná veriteľka v princípe tvrdila, že túto otázku mal riešiť výlučne žalobca), teda z jeho vôle, na podklade vzájomnej dôvery, keďže v tom čase boli v priateľskom vzťahu. Samotný žalobca na jednej strane popiera hotovostné splátky pôžičiek tvrdiac, že on preferuje výlučne bezhotovostný styk, zároveň však priznáva hotovostné platby z iného právneho dôvodu (ním tvrdený prenájom áut). Preto aj navrhovaná výpoveď svedka C. môže byť prínosnou z hľadiska opoznania štandardného správania žalobcu v obdobných právnych vzťahoch, menovite aj pokiaľ ide o verbálne (mimo písomnú zmluvu) dohodnuté spôsoby úhrad dlhov. Všetky tieto skutočnosti, keďže boli súdu prvej inštancie dostupné v čase jeho rozhodovania, indikovali jednoznačne k tomu, aby sa nimi súd zaoberal, vysporiadal a o.i. po ich vyhodnotení vo vzájomných súvislostiach na následných záveroch tiež z nich založil aj svoje rozhodnutie. Opomenutie skutočností, ťažiskových z hľadiska produkovanej obrannej argumentácie žalovanej, pri existencii doposiaľ nepreukázaných tvrdení, že priznané hotovostné platby mali mať iný právny dôvod, bez ďalšieho totiž neindikujú aktuálne a bez pochybností k záveru o minimálne plnej dôvodnosti uplatneného nároku. Samozrejme nemožno vylúčiť, že ani takto doplnené dokazovanie vo

výsledku nebude indikovať k odlišnému (v neprospech žalovanej či už čiastočne, alebo úplne) vydanému rozhodnutiu, predmetom sporu však nie je bagatelný cenzus a tak je povinnosťou súdu vyčerpať v rámci limitov, ktorými je sporové konanie ovládané, všetky navrhované možnosti s cieľom ak nie úplného, ale aspoň čo najviac pravde zodpovedajúceho skutkového stavu s cieľom bez vážnejších pochybností z neho pre obe strany vyvodiť spravodlivé rozhodnutie.

25. S poukazom teda na to, že procesný postup súdu prvej inštancie spočívajúci v nevykonaní žalovanou navrhovaných dôkazov, ktoré sú objektívne podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé prispieť k želanej miere zistenia skutkového stavu, resp. objasnenia aktuálne existujúcich sporných, avšak pre rozhodnutie o nároku žalobcu ťažiskových skutočností vo svetle produkovanej obrany žalovanej o splnení dlhu (či už čiastočného, alebo úplného), výsledkom ktorého postupu bolo v neprospech žalovanej vydané rozhodnutie nebol správny, v dôsledku čoho tak skutkové, ako aj právne názory súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie v otázke existencie, či zániku dlhu sú predčasné, navyše odôvodnenie rozhodnutia i keď svojim rozsahom obsiahle, nedáva odpoveď na ťažiskovú obranu žalovanej o splnení dlhu hotovostnými platbami vo svetle navzájom medzi stranami kolidujúcich tvrdení, čím došlo k naplneniu odvolacích dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP a tak ani nebolo rozhodnutie súdu prvej inštancie spôsobilé k inému, ako zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a vráteniu vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP), keďže rozsah potreby doplnenia dokazovania presahuje hospodárnosť jeho vykonania odvolacím súdom.

26. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení vecí bude odstrániť nedostatky súdneho konania tak, ako ich odvolací súd zistil a uviedol v tomto zrušujúcom uznesení, v konaní postupovať v súlade s procesnými predpismi upravujúcimi postup súdu prvej inštancie, svojím procesným postupom poskytnúť účastníkom konania možnosť realizovať procesné práva zaručené Ústavou Slovenskej republiky, CSP, zaoberať sa všetkými argumentmi, prípadne dôkaznými návrhmi účastníkov konania (uvedenými tiež v odvolaní), vykonané dôkazy starostlivo vyhodnotiť v zmysle zásad uvedených v ust. § 191 CSP a vo veci opätovne vo svetle spravodlivého usporiadania vzťahov medzi účastníkmi opätovne rozhodnúť. Svoje rozhodnutie je súd prvej inštancie povinný odôvodniť v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP, teda tak, aby zodpovedanie všetkých rozhodujúcich skutočností, plynúcich z vykonaného dokazovania a argumentov produkovaných oboma stranami, bolo spôsobilé k prípadnému odvolaciemu prieskumu (samozrejme pre prípad ak by bolo niektorou stranou opätovne vyvolané).

27. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP.

28. Podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí aj o náhrade trov odvolacieho konania.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).